

quaerat aliquis, quid a me commissum? Dicam quod res est. Anacreontem, scriptorem Graecum, tuae Prouinciae hominem, ausus sum interpretari, emendare, et in lucem edere. Illud mihi nocuit vnice. Quis enim ego qui messi tuae meam immitterem falcem? Paucula quaedam, fateor, a vicesimo pene anno in per-elegantem istum scriptorem subnotaueram, id-que vaciuis tantum horis, quantum scilicet li-cuit per negotiola: haec aliquanto post, preci-bus vnus vel alterius amici adductus, publici feci iuris. Perpauca, inquam, illa fuerant, quaeque orae mei codicis illeueram: neque enim vel vacabat, vel libebat, vt in Professo-ria Pergula, per scriptores omnes euagari; ne-que sane, si illud contigisset, vt gloriosulus merces meas omnes in publica explicuissem fa-cie: alia nobis mens, consilium aliud; quip-pe quibus haud incompertum foret, eiusmodi Commentariorum sarcinas cordatis omnibus magis oneri, atque odio fore, quam vel vsui, vel oblectamento. Equidem perlegi *μακρὸν* tuum *λιγρόν*. Anacreontis vitam ipse appellas. Quem omnes nouere, vt Tyrannicae Aulae Comitem, et corruptum, et vinosum, et mol-lem, hunc tamen tu et pudicum, et sobrium, et quantiuis pretii homuncionem, si diis pla-cet, nobis propinas. Dixisses illum et genere clarum, et potentum gratia nobilem; ingenio etiam facili, et perquam amoeno, vrbantum, atque liberalem; neque me, neque quenquam
alium